

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΥΜΕΩΝ ΤΟΥ ΘΕΟΔΟΧΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τό Σάββατον, 3ην/16ην Φεβρουαρίου 2019, ἐωρτάσθη ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου Συμεών τοῦ Θεοδόχου, τοῦ δεχθέντος τόν Κύριον εἰς τάς ἀγκάλας αὐτοῦ κατά τήν προσαγωγήν Αὐτοῦ ὑπό τῶν γονέων Αὐτοῦ εἰς τόν Ναόν τοῦ Σολομῶντος τήν 40ήν ἡμέραν ἀπό τῆς κατά σάρκα γεννήσεως Αὐτοῦ. Ἡ ἐορτή αὐτή ἔλαβε χώραν εἰς τήν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἀγίου Συμεών Ἱεράν Μονήν, τήν κειμένην εἰς τήν δυτικήν Ἱερουσαλήμ, ἐν ᾗ καί ὁ τάφος αὐτοῦ καί τμήμα τοῦ λειψάνου αὐτοῦ, χορηγηθέν παρά τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Κροατίας.

Διά τήν μνήμην τοῦ Ἀγίου Συμεών, ὑπουργήσαντος εἰς τήν Ὑπαπαντήν τοῦ Κυρίου, ἐτελέσθη θεία Λειτουργία τήν πρωΐαν, προεξάρχοντος τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συλλειτουργούντων τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου καί τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Θαβωρίου κ. Μεθοδίου καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, Ἀγιοταφίτων Πατέρων καί τοῦ Ἀρχιδιακόνου Μάρκου καί ἄλλων διακόνων, ψάλλοντος τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστασεως κ. Κωνσταντίνου Σπυροπούλου, βοηθοῦντος τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Εὐσεβίου, παρουσία τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Χρήστου Σοφianoπούλου, τῇ συμμετοχῇ εὐλαβοῦς πυκνοῦ ἐκκλησιάσματος ἐξ ἐντοπίων καί προσκυνητῶν ἐκ τῶν χωρῶν Ρωσίας, Ρουμανίας, Ἑλλάδος καί Κύπρου.

Πρός τό εὐλαβές ἐκκλησίασμα ὠμίλησεν ὁ Μακαριώτατος διά τοῦ κάτωθι κηρύγματος Αὐτοῦ:

Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ σήμερον· ὁ γάρ ἄναρχος Λόγος τοῦ Πατρός ἀρχήν λαβών χρονικήν, μή ἐκστάς τῆς αὐτοῦ θεότητος, ὑπό Παρθένου ὡς βρέφος τεσσαρακονθήμερον, Μητρός ἐκὼν προσφέρεται ἐν ναῷ τῷ νομικῷ· καί τοῦτον ἀγκάλαις εἰσδέχεται ὁ Πρέσβυς, ἀπόλυσον κράζων ὁ δοῦλος τῷ Δεσπότῃ· οἱ γάρ ὀφθαλμοί μοι εἶδον τό σωτήριόν Σου. Ὁ ἐλθὼν εἰς τόν κόσμον, σῶσαι γένος ἀνθρώπων, Κύριε δόξα Σοι», ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνωδός τῆς ἐκκλησίας ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί

Ὁ ἀπερίγραπτος καί ὑπερούσιος Λόγος τοῦ θεοῦ ὁ ἐν σπηλαίῳ τῆς Βηθλεέμ γεννηθεὶς καί ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς συνήγαγεν ἡμᾶς σήμερον ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ, ἔνθα ἡ κατοικία τοῦ Πρεσβύτου Συμεών, ἵνα ἐορτάσωμεν τήν Ὑπαπαντήν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾗ ἐδέξατο Αὐτόν εἰς τάς ἀγκάλας αὐτοῦ ὁ δίκαιος Συμεών.

Τό μέγα τοῦτο γεγονός τῆς εἰσόδου τοῦ παιδίου Ἰησοῦ ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Σολομῶντος ὑπό τῶν γονέων αὐτοῦ τήν 40ήν ἡμέραν ἀπό τῆς γεννήσεώς Του, συμφώνως τῷ Μωσαϊκῷ Νόμῳ, ἱστορεῖ λεπτομερῶς ὁ ἅγιος Εὐαγγελιστής Λουκᾶς λέγων: «καί ἦλθεν ἐν τῷ Πνεύματι εἰς τό ἱερόν· καί ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τούς γονεῖς τό

παιδίον Ἰησοῦν τοῦ ποιῆσαι αὐτούς κατὰ τό εἰθισμένον τοῦ νόμου περί αὐτοῦ, καί αὐτός ἐδέξατο αὐτόν εἰς τάς ἀγκάλας αὐτοῦ καί εὐλόγησε τόν θεόν καί εἶπε· νῦν ἀπολύεις τόν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τό ρῆμά σου ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τό σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καί δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ», (Λουκ. 2, 27-32).

Ὁ Πρεσβύτες Συμεών κατέχει ἐξέχουσαν θέσιν μεταξύ τῶν προσωπικοτήτων τῆς ἱερᾶς ἱστορίας, δηλονότι τῆς Ἀγίας Γραφῆς. Καί τοῦτο, διότι ἡξιώθη νά δεχθῇ εἰς τάς ἀγκάλας του τό παιδίον Ἰησοῦν, τόν θεόν ἐκ τῶν χειρῶν τῆς θεοτόκου καί Μητροπαρθένου Μαρίας, τῆς Παναγίας.

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ Συμεών ἀναδεικνύεται μάρτυς ἀψευδῆς τῆς ἐνσαρκώσεως καί ἐνανθρωπήσεως τοῦ θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὗτος ὁ Συμεών, κινούμενος ὑπό τῆς Χάριτος καί τῆς ἐνεργείας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ὄχι μόνον ἔλαβεν εἰς τάς χεῖρας αὐτοῦ τόν Υἱόν τοῦ θεοῦ, τόν Χριστόν, ἀλλά καί ἀνεγνώρισε αὐτόν ὡς «τό σωτήριον τοῦ θεοῦ», «ὅτι εἶδον, λέγει, οἱ ὀφθαλμοί μου τό σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν», (Λουκ. 2, 30-31).

Τήν ἐμπειρίαν ταύτην τοῦ γηραιοῦ Συμεών ἐπιμαρτυρεῖ καί ὁ ψαλμωδός λέγων: «φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ». Ὁ νόμος τοῦ θεοῦ δέν εἶναι μῖσος μόνον κατὰ τῆς ἁμαρτίας, ἀλλά καί φῶς εἰς τούς δικαίους. «Τό ἀνέτειλε ἀντί τοῦ ἀνατέλλει. Πᾶν γάρ εἴ τις ἐστίν ἀγαθός καί δίκαιος τούτῳ εἰς νοῦν καί καρδίαν τό νοητόν καί θεῖον ἀνατέλλει φῶς», λέγει ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας.

Ἐγνώρισε Κύριος τό σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψεν τήν δικαιοσύνην αὐτοῦ», (Ψαλμ. 97,2), ἀναφωνεῖ καί πάλιν ὁ ψαλμωδός. Ὁ Κύριος κατέστησε περηφανῇ τήν σωτηρίαν ταύτην ἐνώπιον ὅλων τῶν ἐθνῶν, ἔκαμε φανερά τήν δικαιοσύνην Του πρός ὅλους τούς ἀνθρώπους ἀνεξαίρετως. «Πᾶσιν ἀνθρώποις τά σωτήρια προσενήνοχε νάματα καί τήν δικαίαν βασιλείαν Αὐτοῦ τοῖς ἔθνεσιν ἔδειξεν», ἐρμηνεύει ὁ Ἅγιος Θεοδώρητος Κύρου.

Πράγματι, ὁ πρεσβύτες Συμεών εἰσῆλθεν εἰς τό ἱερόν τοῦ Ναοῦ μέ τήν δύναμιν καί ἐνέργειαν δηλονότι τόν φωτισμόν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Εὐαγγελιστής Λουκᾶς λέγων: «Καί Πνεῦμα ἅγιον ἦν ἐπ' αὐτόν [τόν Συμεών]» (Λουκ. 2,25). Τό Ἅγιον Πνεῦμα ἀπεκάλυψεν εἰς τόν Συμεών ὅτι δέν θά ἀπέθνησκε προτοῦ νά ἴδῃ ἐκεῖνον, τόν Ὅποῖον ὁ Κύριος καί θεός ἔχρισε βασιλέα καί Σωτῆρα τοῦ κόσμου· «καί ἦν αὐτῷ κεχρηματισμένον ὑπό τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου μή ἰδεῖν θάνατον πρίν ἢ ἴδῃ τόν Χριστόν Κυρίου», (Λουκ. 2,26).

Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἄνευ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος οὐδεῖς δύναται νά κατανοήσῃ τό μυστήριον τῆς θείας οἰκονομίας, πολλῶ δέ μᾶλλον τό σωτηριῶδες ἔργον τοῦ μυστικοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, δηλονότι τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ὅμως τό Ἅγιον Πνεῦμα δέν ἀποκαλύπτει /φανερώνει τά ἄρρητα μυστήρια τοῦ θεοῦ εἰς ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι εἶναι μή καθαροί τῇ καρδίᾳ καί χλιαροί τῇ πίστει. (Ἀποκαλ. Ἰωάν. 3,16). «ἐγγίσατε τῷ θεῷ, καί ἐγγιεῖ ὑμῖν. καθαρίσατε χεῖρας ἁμαρτωλοῖ καί ἀγνίστατε καρδίας δίψυχοι», διδάσκει ὁ Ἅγιος Ἰάκωβος ὁ ἀδελφόθεος, (Ἰακ. 4,8).

«Καί εὐλόγησεν αὐτούς Συμεών καί εἶπε πρός Μαριάμ τήν μητέρα αὐτοῦ· ἰδοὺ οὗτος κεῖται εἰς πτῶσιν καί ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραήλ καί εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον». (Λουκᾶ 2, 34). Οἱ προφητικοί οὗτοι λόγοι τοῦ δικαίου Συμεών

ἐπραγματοποιήθησαν κατά τήν ἐπίγειον δρᾶσιν τοῦ Χριστοῦ κυρίως κατά τήν ἀποκορύφωσιν τοῦ σταυρικοῦ Αὐτοῦ πάθους καί τῆς ἐκ νεκρῶν Αὐτοῦ Ἀναστάσεως.

Ὁ τέλειος θεός καί τέλειος Ἄνθρωπος Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ἀποτελεῖ ἀφ' ἐνός μέν τήν πτώσιν εἰς τούς ἀπίστους καί ἀμφιβάλλοντας· ἀφ' ἑτέρου δέ τήν Ἀνάστασιν εἰς τούς πιστούς καί μή ἀμφιβάλλοντας.

Ἡ τῶν Ἀγίων καί ἐγκρίτων θεολόγων καί μεγάλων πατέρων τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας διδασκαλία διετράνωσε μετά παρρησίας ὅτι καίτοι ὁ Χριστός ἔχει δύο φύσεις θεϊαν καί ἀνθρωπίνην ἐν τούτοις εἶναι Εἷς κατά τήν ὑπόστασιν καί τό πρόσωπον, «Ἐγώ καί ὁ Πατήρ ἓν ἐσμέν» (Ἰωάν. 10, 30), λέγει Κύριος.

Κατά δέ τόν ἅγιον Κύριλλον Ἀλεξανδρείας, «ἀντιλεγόμενον σημεῖον τόν τίμιον ὀνομάζει σταυρόν» ὁ Πρεσβύτερος Συμεών. Τοῦτο κηρύττει καί ὁ θεῖος Παῦλος ἀναφερόμενος εἰς τόν τίμιον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ σταυρόν: ἡμεῖς δέ κηρύσσομεν Χριστόν ἐσταυρωμένον, Ἰουδαίοις μέν σκάνδαλον, Ἑλλῆσι δέ μωρίαν, αὐτοῖς δέ τοῖς κλητοῖς, Ἰουδαίοις τε καί Ἑλλῆσι, Χριστόν θεοῦ δύναμιν καί θεοῦ σοφίαν»· (Α΄ Κορ. 1, 23-24).

Ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία μᾶς καλεῖ διά στόματος τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου νά ὁμοιάσωμεν μέ τόν δίκαιον Συμεών καί τήν προφήτιδα Ἄννα, οἵτινες διεκρίνοντο διά τήν καθαρότητα, τήν ἀκακίαν, τήν ἀμνηστίαν καί τήν σωφροσύνην.

Δεηθῶμεν τοῦ Ἁγίου Συμεών, ἀγαπητοί μου, καί μετά τοῦ ὑμνωδοῦ εἴπωμεν: «Λάμπρυνον μου τήν ψυχὴν [Κύριε] καί τό φῶς τό αἰσθητόν, ὅπως ἴδω καθαρῶς καί κηρύξω σέ θεόν», Ἀμήν.

Μετά τήν θεϊαν λειτουργίαν ὁ γηραιός καί φιλόξενος ἀνακαινιστής ἡγούμενος τῆς Μονῆς Ἀρχιμανδρίτης Θεοδώρητος ἐδεξιώθη τήν Πατριαρχικήν συνοδείαν καί τό ἐκκλησίασμα εἰς τό ἡγουμενεῖον καί τό προαύλιον τῆς Μονῆς.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας